

ΠΑΤΡΙΤΣΙΑ ΚΟΛΑΪΤΗ

Ο ΛΙΘΟΠΑΙΣ

(The Lithopedion)

ποίηση

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΝΕΦΕΛΗ

ΑΘΗΝΑ 2016

ΝΕΦΕΛΗ / ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

Πατρίτσια Κολαίτη: *Ο Λιθόπαις (The Lithopedion)*

1η έκδοση, Δεκέμβριος 2016

Μακέτα εξωφύλλου και σχεδιασμός βιβλίου: Περικλής Δουβίτσας
Βινιέτα εξωφύλλου: Γεωργία Μαλτέζου
Τυπογραφική διόρθωση: Βαρβάρα Καρζή

ISBN: 978-960-504-180-9

© Εκδόσεις ΝΕΦΕΛΗ και Πατρίτσια Κολαίτη

Ασκληπιού 6, Αθήνα 106 80
τηλ.: 210 3639962 – fax: 210 3623093
email: info@nnet.gr
www.nnet.gr

Στη γατούλα μου τη Βεατρίκη
που για πέντε χρόνια ήταν «κόρη» και λατρεία μου

Κανείς δε θα σου θυμώσει αν πεθάνεις.

Ο ΛΙΘΟΠΑΙΣ

Από τότε, σε φέρω πάντα μέσα μου

Όπου πάω, πας

Όπου στέκομαι, στέκεσαι

Όπου κοιμάμαι, κοιμάσαι

Καρδούλα μου

Είσαι το πέτρινο μωρό μου

Δεν πονάει το παρελθόν, πονάει το μέλλον

Ακουμπάω τρυφερά το χέρι στην κοιλιά

Και σου μιλάω

Για τα μέρη που δεν πήγαμε

Τα πράγματα που δεν κάναμε

Όλες τις δυνατότητες που δε θα γίνουν

Εσύ δεν ξέρεις τίποτα για όλα αυτά

Αμέριμνο χρυσόψαρο

Στην επιφάνεια μιας μαύρης, σκοτεινής λιμνούλας.

Ομιλητής Α: Εγώ νεκρή, θα είμαι ακόμα εγώ;

Ομιλητής Β: Τι είν' αυτά που ρωτάς; Σταμάτα.

Ομιλητής Α: Όχι απλώς, θέλω να πω. Ένας που πέθανε
είναι ακόμα ο εαυτός του;

ΤΟ ΣΥΜΠΛΕΓΜΑ ΤΗΣ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ

Δε θυμάται πότε
Δεν ξέρει να πει πώς
Πάντως κάποια στιγμή
Ερωτεύτηκε την κόρη της
Τώρα εύχεται να μην άλλαζε τίποτα ποτέ
Να την κρατούσε εκεί για πάντα
Το μαλακό κορμάκι
ασάλευτο και ενύπνιο
με το στοματάκι του μισάνοιχτο
πάνω στη θηλή της.

Ομιλητής Α: Συγγνώμη.

Ομιλητής Β: Για τι πράμα;

Ομιλητής Α: Που πεθαίνω.

ΝΕΚΡΟΦΑΝΕΙΑ

Χωρίς καμιά προβολή των ιδιοτήτων της
Έξω απ' το τεθλασμένο περίγραμμα
Του άκαμπτου σώματος
Ζει Αγαπάει Ονειρεύεται
Η πορσελάνινη κούκλα

Αγγίζεις, δεν αγγίζεται
Φιλάς και δε φιλιέται

Έι! Κούκλα πορσελάνινη!
Έι! Πορσελάνινη γυναίκα!
Άραγε,
Θα σε πάρει ο κόσμος αγκαλιά;
Θα σε τραβήξουν οι νύχτες απ' τη μέση;
Αχ! Κούκλα πορσελάνινη
Λευκό παιχνίδι του θανάτου
Κάτω απ' το παγωμένο δέρμα σου
Γρήγορο
Και ζεστό
Τρέχει το αίμα.

4 Ιανουαρίου 2008

ΜΕΤΑ ΑΠ' ΑΥΤΟ

όποτε κοιτάζει τον εαυτό της σε νερό, τζάμι ή καθρέφτη
βλέπει μόνο θρύψαλα

Παίρνει κόλλα, κολλάει τα κομμάτια όπως όπως

Χέ-

ρι, κεφά-

λι,
 πό δι,

ανα-
ντάμ

παπα-

ντάμ

Τουλάχιστον τώρα μπορεί να φάει βραδινό

Αύριο

πάλι απ' την αρχή

αυτή η αλλόκοτη χειροτεχνία.

ΣΥΝΕΒΗ Ο,ΤΙ ΣΥΝΕΒΗ

κι έγινε
σα το σκυλί
που πας να το χαϊδέψεις
κι αυτό πιωπατά
λες και θες να το χτυπήσεις.

Σημείωση:

Ο όρος λιθοπαίδιο (*lithopedion* ή *stone baby*) αναφέρεται σε ένα σπάνιο φαινόμενο, κατά το οποίο ένα έμβρυο που πεθαίνει στη διάρκεια εξωμήτριας κύησης και είναι υπερβολικά μεγάλο για να απορροφηθεί από τον οργανισμό της μητέρας απολιθώνεται, προστατεύοντας έτσι τη μητέρα από το ενδεχόμενο λοίμωξης. Η πρώτη καταγεγραμμένη περίπτωση λιθοπαιδίου ανάγεται στον 10 αι. μ.Χ., ενώ είναι σύνηθες η ύπαρξη ενός λιθοπαιδίου να παραμένει αδιάγνωστη για δεκαετίες και να εντοπίζεται κατά τύχη σε ακτινογραφίες που έγιναν για κάποιον άλλο σκοπό.